

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 189

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărti, 4 martie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 562 din 31 octombrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 ¹ alin. (3)-(6) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii	2-6
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
88. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, de către doamna Laura Iftimie a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale pentru Sport	7
89. — Decizie pentru numirea domnului Irinel-Ioan Stativă în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Persoanelor cu Dizabilități	7
90. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Romi Mihăescu a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Persoanelor cu Dizabilități	8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 562

din 31 octombrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45¹ alin. (3)-(6) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia-Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioana-Codruța Dărăngă.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45¹ alin. (3)-(6) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, excepție ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 6.005/2/2019 al acestei instanțe și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.476D/2020.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Președintele Curții dispune să se facă apelul și în Dosarul Curții Constituționale nr. 2.477D/2020, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 924/2/2020 al acestei instanțe.

4. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

5. Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea cauzelor. Curtea, având în vedere obiectul cauzelor, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 2.477D/2020 la Dosarul nr. 2.476D/2020, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, în esență, pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, și, în acest sens, invocă jurisprudența Curții Constituționale. Astfel, procedura în materie disciplinară a magistraților este una cu caracter complex, implicând exercitarea preliminară de atribuții de către Inspekția Judiciară, iar apoi exercitarea atribuțiilor de către Consiliul Superior al Magistraturii, pentru ca decizia finală să revină Înaltei Curți de Casație și Justiție. Reclamantul acționează ca titular al unei petiții, iar nu ca titular al acțiunii disciplinare, iar accesul la justiție este pe deplin respectat, deoarece actul administrativ unilateral litigios este supus unui control al instanței de contencios administrativ. Petentul nu are un drept de exercitare a acțiunii disciplinare, ci doar un drept de a obține soluținarea în condiții de legalitate a sesizării sale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 26 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 6.005/2/2019, și prin Încheierea din 29 septembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 924/2/2020, **Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de**

neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45¹ alin. (3)-(6) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de instanța judecătorească, din oficiu, în cadrul unor cauze de contencios administrativ având ca obiect anularea unor rezoluții de clasare emise de Inspekția Judiciară.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate, instanța judecătorească autoare a acesteia susține, în esență, că dispozițiile criticate sunt neconstituționale în ceea ce privește competența Curții de Apel București de a soluționa, din punct de vedere material, în primă instanță litigiile având ca obiect rezoluțiile de clasare emise de către Inspekția Judiciară, în loc să fie soluționate de secția corespunzătoare din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii (denumit în continuare CSM), respectiv competența teritorială exclusivă a Curții de Apel București de a soluționa în primă instanță aceste cauze.

9. Instanța judecătorească apreciază că dezlegarea problemei de constituționalitate vine, sub primul aspect de neconstituționalitate invocat, din lămurirea regimului constituțional al răspunderii disciplinare a magistraților în economia art. 133 și 134 din Constituție. Astfel, potrivit art. 134 alin. (2) din Constituție, CSM îndeplinește rolul de instanță de judecată, pe secții, în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor, potrivit procedurii stabilite prin legea sa organică. În continuare, art. 134 alin. (3) prevede calea de atac la Înalta Curte de Casație și Justiție (ICCJ) în ceea ce privește hotărârile în materie disciplinară, astfel că judecata în primă instanță se derulează la secția corespunzătoare din cadrul CSM, iar calea de atac la ICCJ. Trebuie amintit că există și în alte materii o soluție similară rămasă în vigoare (soluție trecută prin filtrul instanței constituționale), cum ar fi în cazul achizițiilor publice, unde Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor judecă/soluționează în fond plângerile și contestațiile operatorilor economici ori ale instituțiilor publice, iar curțile de apel judecă în recurs aceleași cauze.

10. Autoarea excepției apreciază că, prin textul art. 45¹ alin. (3) și următoarele din Legea nr. 317/2004, legiuitorul a optat pentru o soluție suplimentară în ceea ce privește procedurile disciplinare *lato sensu*, efectuând în art. 45¹ o delimitare neconstituțională între cauzele disciplinare unde Inspekția Judiciară decide clasarea plângerii/sesizării disciplinare îndreptate împotriva unui magistrat, prin comparație cu regimul juridic aferent pentru promovarea acțiunii disciplinare și sesizarea secției corespunzătoare din cadrul CSM pentru a judeca dosarul disciplinar deschis unui magistrat.

11. Sfera cauzelor disciplinare include toate dosarele care se deschid la Inspekția Judiciară pentru considerente de natură disciplinară, indiferent dacă soluția adoptată de inspectorii din cadrul Inspekției Judiciare este de clasare ori de promovare a acțiunii disciplinare, raționamentul simetriei fiind aici prioritar pentru a respecta litera și spiritul normelor constituționale menționate mai sus.

12. De altfel, în ipoteza dosarelor de contencios administrativ înregistrate pe baza contestațiilor împotriva rezoluțiilor de clasare dispuse de către Inspekția Judiciară, Curtea de Apel București ca instanță de contencios administrativ are, potrivit art. 45¹ alin. (4) din Legea nr. 317/2004, numai două variante de soluție: a) respingerea contestației; b) admiterea contestației și desființarea rezoluției inspectorului-șef și a rezoluției de clasare și trimiterea dosarului pentru completarea verificărilor.

13. Această împrejurare generează un evident fine de neprimire la nivelul Curții de Apel București în ceea ce privește un eventual petit de obligare a Inspecției Judiciare să promoveze acțiunea disciplinară, situație care creează un vizibil cerc vicios și împiedică practic de la un punct încolo accesul liber la justiție al petentului, pentru că îl transformă într-un simplu act formal de sesizare a Curții de Apel București care oricum nu se poate substitui niciodată Inspecției Judiciare pentru a obliga la promovarea acțiunii disciplinare, împrejurare care configurează prerogative neconstituționale pentru Inspectia Judiciară, așezând-o practic deasupra Legii fundamentale și limitând nejustificat principiul constituțional al accesului liber la justiție și principiul egalității în fața legii (se creează o discriminare nejustificată între petenții ale căror plângeri sunt admise și trimise ca acțiuni disciplinare la secția corespunzătoare a CSM, respectiv între magistrații cercetați disciplinar și cei cu privire la care soluțiile sunt de clasare, deși la baza ambelor soluții ale Inspecției Judiciare stau sesizările în materie disciplinară transmise de către petenți).

14. Instanța judecătorească *a quo* de față pune în principal sub spectrul neconstituționalității faptul că legea criticată acordă competență Curții de Apel București pentru a judeca în fond rezoluțiile de clasare, deși Constituția stabilește un alt traseu procesual pentru orice dosar disciplinar, și anume în primă instanță la secția corespunzătoare din cadrul CSM, iar în recurs/în calea de atac, indiferent cum alege legiuitorul să o numească, dosarul disciplinar se judecă la ÎCCJ. Pentru identitate de rațiune, precum și pentru că Legea fundamentală nu face nicio distincție între dosarele disciplinare cu rezoluție de clasare și cele cu declanșarea acțiunii disciplinare, competența trebuie să fie perfect simetrică în cazul contestării rezoluțiilor de clasare cu ipoteza promovării acțiunilor disciplinare de către Inspectia Judiciară.

15. Soluția discutabilă aleasă de legiuitor, probabil din rațiuni statistice și administrative, de încărcătură cu dosare de soluționat, probabil propusă de CSM și ÎCCJ la modificarea Legii nr. 317/2004, a determinat adoptarea unei soluții greșite sub aspect constituțional, în sensul că au fost astfel create în mod nejustificat, artificial două categorii diferite de dosare disciplinare: cele în care Inspectia Judiciară pune în mișcare acțiunea disciplinară și pe care le trimite direct la CSM, respectiv cele în care tot Inspectia Judiciară dispune clasarea, deși Legea fundamentală nu face această distincție în ceea ce privește regimul disciplinar aplicabil magistraților. Prin paralelism, în materie penală, acolo unde procurorul dispune o soluție de clasare/de netrimite în judecată, partea nemulțumită se adresează procurorului ierarhic superior (așa cum în cazul clasărilor la Inspectia Judiciară se adresează inspectorului-șef), după care se adresează instanței judecătorești care ar fi competentă să judece cauza în primă instanță dacă ar fi sesizată prin rechizitoriu. Nu există niciun argument constituțional pentru a se menține în materie disciplinară soluția din prezent, care nu respectă logica juridică solidă a soluției identificate de legiuitor în materia procedurii penale, tot în urma unor critici aduse de Curtea Constituțională.

16. *De plano*, Curtea de Apel București reține că ambele categorii de soluții ale Inspecției Judiciare sunt acte administrative cu un regim juridic mixt — de dreptul muncii și de drept administrativ, însă care au izvor constituțional direct și dedicat, fiind așadar tributare unui „regim juridic superior constituțional”. Astfel, pe de o parte Inspectia Judiciară, chiar dacă se regăsește reglementată în legea de organizare și funcționare a CSM, are natura juridică de instituție administrativă, nicidecum pe aceea de instituție judiciară în sens constituțional, adică emite acte administrative și în niciun caz nu emite acte de judecată (care să fie caracterizate de *jurisdictio* și *imperium*, precum hotărârile judecătorești) sau acte de instrucție penală precum Ministerul Public, nefiind menționată distinct în Legea fundamentală, iar, pe de altă parte, Inspectia Judiciară este acel „apendice” administrativ și tehnic al CSM care are sarcina legală de a da consistență faptică și juridică atribuțiilor investigative pe care putem prezuma că le deține tot CSM în

materie disciplinară, după cum rezultă dintr-o interpretare logică globală a art. 133 și 134 din Constituție.

17. Legiuitorul a sesizat necesitatea delimitării între cele două categorii de atribuții — investigativă și de judecată disciplinară, astfel încât, în încercarea de a face această separație a funcțiilor de cercetare disciplinară (prealabilă) și cea de judecată disciplinară, Legea nr. 317/2004, în forma criticată, împarte destul de judicios atribuțiile investigative/de cercetare disciplinară prealabilă și cele de judecată disciplinară între Inspectia Judiciară și secțiile CSM, consolidând imparțialitatea, echidistanța secțiilor CSM în soluționarea acestor dosare disciplinare. Totuși, prin textul art. 45¹ din Legea nr. 317/2004, mai ales din economia alin. (4) coroborat cu alin. (3), (5) și (6) din același text de lege, legiuitorul introduce într-o manieră neconstituțională un actor judiciar care nu apare în procedura disciplinară configurată de art. 134 din Constituție, anume Curtea de Apel București, acordându-i acestei instanțe judecătorești atribuții care nu converg deloc cu normele constituționale, în încercarea vizibilă de a „salva” aparența unui acces liber la justiție al petenților nemulțumiți de rezoluțiile de clasare dispuse de Inspectia Judiciară.

18. Eventualele aprecieri/interpretări privind corelarea unor prevederi generale din Codul muncii în materia cercetărilor și acțiunilor disciplinare cu incidență în domeniul răspunderii disciplinare a magistraților nu ar putea să influențeze soluția/raționamentul juridic de natură constituțională în speța de față, întrucât regimul juridic al răspunderii disciplinare a magistraților are sorginte constituțională directă în art. 133 și 134 din Constituție, în timp ce Codul muncii și orice alte norme legale în materie disciplinară sunt cuprinse în legislația secundară, infraconstituțională, astfel că acestea din urmă nu pot fi avute în vedere în soluționarea excepției de neconstituționalitate din prezentele dosare.

19. Instanța reține că, din punctul de vedere strict al preocupărilor de statistică judiciară, în mod logic încărcătura de cauze disciplinare cu magistrați a ÎCCJ nu este influențată de soluția Curții Constituționale în prezenta cauză, întrucât recursurile se judecă toate la ÎCCJ, cu deosebirea că în dosarele disciplinare trecute prin filtrul secțiilor CSM, în prezent, cauzele în recurs ajung la un complet de 5 judecători, în timp ce recursurile la sentințele pronunțate de Curtea de Apel București se judecă de Secția de contencios administrativ a ÎCCJ. Așadar, este numai o chestiune de organizare internă în cadrul instanței supreme, corelată cu opțiunea legiuitorului de a da recursurile în competența Secției de contencios administrativ ori în competența completelor de 5 judecători din cadrul ÎCCJ, influența cantitativă semnificativă fiind asupra volumului de lucrări care ar urma să intre pe rolul secțiilor CSM în materie disciplinară, rezultate din contestațiile împotriva rezoluțiilor de clasare emise de Inspectia Judiciară.

20. O altă nuanță care ar trebui avută în vedere, ca raționament ajutător, în opinia instanței *a quo*, privește o interpretare sistematică și gramaticală a prevederilor art. 126 alin. (1) din Constituție, text care stabilește cine reprezintă Puterea Judecătorească, cine înfăptuiește Justiția (ca serviciu public și ca putere în stat — *Jurisdictio* și *Imperium*), menționând numai Înalta Curte de Casație și Justiție cu acest rol constituțional expres. Art. 126 alin. (3) dă un rol special instanței supreme de reglator al jurisprudenței și al interpretărilor asupra legii în scopul asigurării caracterului unitar al acestora în întregul sistem judiciar, în toate instanțele de judecată. Din această perspectivă, Curtea de Apel București constată că actualul cadru juridic conferit de art. 45¹ din Legea nr. 317/2004 este contrar raționamentului ce rezidă din art. 126 alin. (1) și (3) din Constituție, prin faptul că, *de plano*, permite unui judecător de curte de apel să verifice dacă în privința unui judecător din cadrul ÎCCJ există sau nu indicii de răspundere disciplinară. Sub acest aspect, singurele instituții/autorități care au îndreptățirea constituțională să facă astfel de verificări judiciare, inclusiv să decidă o eventuală continuare a cercetării prealabile disciplinare, sunt secțiile CSM, respectiv judecătorii ÎCCJ în compunerea stabilită de lege.

21. Ca atare, în această primă ipoteză, Curtea de Apel București, ca instanță *a quo*, apreciază că prevederile art. 45¹ alin. (3)-(6) din Legea nr. 317/2004 sunt neconstituționale prin raportare la dispozițiile art. 133 și 134 din Constituție, cu trimitere și la art. 21 și 126 din Constituție, respectiv la art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Dat fiind modul în care este formulat întregul art. 45¹ din Legea nr. 317/2004, instanța *a quo* apreciază că se impune o reconfigurare a întregului articol, în ipoteza în care va fi admisă sesizarea cu excepția de neconstituționalitate invocată, din oficiu, în cauză.

22. În a doua ipoteză, instanța *a quo* apreciază că, în cazul în care va fi respinsă ca neîntemeiată sesizarea, este necesară verificarea constituționalității prevederilor art. 45¹ alin. (3)-(6) din Legea nr. 317/2004 prin raportare la dispozițiile art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenție, cu trimitere la art. 16 din Constituție, pornind de la premisa că toți cetățenii României ar trebui să beneficieze în condiții egale de serviciul public al justiției, în sensul facilității accesului la justiție, adică inclusiv sub aspectul competenței teritoriale al instanțelor de grad egal din întreaga Românie cu privire la dosarele ce au ca obiect contestarea rezoluțiilor Inspecției Judiciare de clasare emise în dosare de cercetare disciplinară contra magistraților. Sub acest aspect, competența exclusivă teritorială la Curtea de Apel București acordă o nejustificată importanță unei instituții publice centrale în detrimentul justițiabililor, îngreunând în mod nejustificat accesul acestora facil la o curte de apel din raza teritorială de domiciliu, împrejurare de natură să răstoarne principiile constituționale și convenționale ale accesului liber la justiție, procesului echitabil și egalității în fața legii.

23. Instanța apreciază că, în ipoteza în care ar rămâne competența de judecată a contestațiilor împotriva rezoluțiilor Inspecției Judiciare de clasare la nivel de curte de apel, pe fond, atunci, pentru argumentele de mai sus, ar trebui înlocuită competența exclusivă a Curții de Apel București cu competența partajată după domiciliul reclamantului la toate curțile de apel din țară, eventual la alegerea reclamantului să fie instanța de la domiciliul reclamantului ori cea de la sediul instituției pârâte.

24. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

25. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au transmis punctele de vedere solicitate.

C U R T E A,

examinând încheierile de sesizare, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

26. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

27. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 45¹ alin. (3)-(6) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 1 septembrie 2012, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care, la data ridicării excepției, aveau următorul conținut:

„(3) Rezoluția inspectorului-șef prin care au fost respinse plângerea și rezoluția de clasare pot fi contestate de persoana care a formulat sesizarea la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, în termen de 15 zile de la comunicare. Soluționarea cauzei se face de urgență și cu precădere.

(4) Soluțiile pe care le poate pronunța Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București sunt:

a) respingerea contestației;

b) admiterea contestației și desființarea rezoluției inspectorului-șef și a rezoluției de clasare și trimiterea dosarului pentru completarea verificărilor.

(5) Hotărârea pronunțată potrivit dispozițiilor alin. (4) lit. b) trebuie să cuprindă motivele pentru care au fost desființate rezoluțiile atacate și să indice faptele și împrejurările care trebuie lămurite, precum și mijloacele de probă ce urmează a fi administrate pentru completarea verificărilor.

(6) Hotărârea Secției de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București poate fi atacată cu recurs la Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, în termen de 15 zile de la comunicare.”

28. Ulterior sesizării Curții Constituționale, Legea nr. 317/2004 a fost abrogată în integralitatea sa, fiind înlocuită prin Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1105 din 16 noiembrie 2022, care a intrat în vigoare la 16 decembrie 2022. Având însă în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, prin care Curtea a statuat că sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare, instanța de contencios constituțional se va pronunța asupra dispozițiilor de lege indicate de autoarea excepției, care sunt aplicabile în cauza în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate.

29. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 privind egalitatea în fața legii, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 133 privind rolul și structura Consiliului Superior al Magistraturii și în art. 134 privind atribuțiile Consiliului Superior al Magistraturii din Constituție. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 privind dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

30. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că dispozițiile criticate — art. 45¹ — fac parte din capitolul IV — *Atribuțiile Consiliului Superior al Magistraturii*, secțiunea a 4-a — *Atribuțiile Consiliului Superior al Magistraturii în domeniul răspunderii disciplinare a magistraților* din Legea nr. 317/2004 — și reglementează procedura de soluționare a contestației împotriva rezoluției inspectorului-șef prin care a fost respinsă plângerea și a rezoluției de clasare, contestație care poate fi depusă de persoana care a formulat sesizarea la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București, în termen de 15 zile de la comunicare. Art. 45 din același act normativ reglementează procedura de soluționare a sesizărilor în legătură cu abaterile disciplinare săvârșite de judecători și procurori. Astfel, Inspecția Judiciară se poate sesiza din oficiu sau poate fi sesizată în scris și motivat de orice persoană interesată, inclusiv de Consiliul Superior al Magistraturii. În cazul în care sesizarea nu este semnată, nu conține datele de identificare ale autorului sau indicii concrete cu privire la situația de fapt care a determinat sesizarea, aceasta se clasează și se comunică răspuns în acest sens. Se poate face o nouă sesizare, cu respectarea condițiilor prevăzute de lege. Aspectele semnalate sunt supuse unei verificări prealabile efectuate de inspectorii judiciari din cadrul Inspecției Judiciare, în cadrul căreia se stabilește dacă există indiciile săvârșirii unei abateri disciplinare. Verificările se efectuează în termen de cel mult 45 de zile de la data sesizării Inspecției Judiciare. Potrivit art. 45 alin. (4) din Legea nr. 317/2004, dacă în urma efectuării verificărilor prealabile se constată că nu există indiciile săvârșirii unei abateri disciplinare, sesizarea se clasează, iar rezultatul se comunică direct persoanei care a formulat sesizarea și persoanei vizate de sesizare. Rezoluția de clasare este supusă confirmării inspectorului-șef. Rezoluția poate fi infirmată, o

singură dată, de inspectorul-șef, care poate dispune, prin rezoluție scrisă și motivată, completarea verificărilor.

31. Autoarea excepției de neconstituționalitate — instanța judecătorească — critică, în primul rând, soluția legislativă ce instituie competența Curții de Apel București — Secția de contencios administrativ de a soluționa în primă instanță contestațiile împotriva rezoluțiilor de clasare emise de către Inspecția Judiciară, considerând că acestea trebuie soluționate de secția corespunzătoare din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii. În al doilea rând, critică soluția legislativă ce instituie competența exclusivă a Curții de Apel București de a soluționa în primă instanță aceste cauze.

32. Referitor la critica ce vizează soluția legislativă care instituie competența Curții de Apel București de a soluționa în primă instanță litigiile având ca obiect rezoluțiile de clasare emise de către Inspecția Judiciară, iar nu competența secției corespunzătoare din cadrul CSM, Curtea reține că, în jurisprudența sa referitoare la procedura disciplinară a magistraților, prin Decizia nr. 643 din 1 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 2 martie 2017, paragraful 17, a statuat că specificul reglementării aplicabile judecătorilor și procurorilor este dat de existența CSM, care, potrivit art. 133 alin. (1) din Legea fundamentală, are rolul de garant al independenței justiției, iar, potrivit art. 134 alin. (2) din Constituție, îndeplinește rolul de instanță de judecată, prin secțiile sale, în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor. Referitor la acțiunea disciplinară a judecătorilor și procurorilor, legiuitorul român a adoptat o reglementare similară cu cea a altor țări din Europa, prevăzând o fază administrativă, în cadrul căreia cercetarea disciplinară se efectuează de către inspectorii din cadrul Inspecției Judiciare, și o fază jurisdicțională, care se desfășoară în fața secțiilor CSM, potrivit dispozițiilor Legii nr. 317/2004 și celor ale Codului de procedură civilă.

33. De asemenea, prin Decizia nr. 611 din 17 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1196 din 9 decembrie 2020, paragraful 19, Curtea a reținut că stabilirea răspunderii disciplinare a magistraților presupune o procedură ce implică mai multe etape. Astfel, pentru soluționarea sesizărilor referitoare la posibila săvârșire a unor abateri disciplinare de către magistrați, Inspecția Judiciară procedează, mai întâi, la efectuarea unor verificări prealabile cu privire la aspectele semnalate prin sesizare, a căror finalitate este aceea de a determina dacă există indiciile săvârșirii unei abateri disciplinare [art. 45 alin. (3) din Legea nr. 317/2004]. În acest scop, inspectorii judiciari pot solicita, în condițiile legii, inclusiv conducătorilor instanțelor sau parchetelor, orice informații, date, documente sau pot face orice verificări pe care le consideră necesare [art. 73 alin. (4) din Legea nr. 317/2004]. Astfel, aceștia pot, de asemenea, utiliza informații din baza de date din sistemul informatic ECRIS al instanțelor/parchetelor; date și informații din evidențele Inspecției Judiciare sau ale CSM, respectiv actele de control anterioare, lucrările efectuate pentru soluționarea unor sesizări ce au legătură cu cele supuse verificărilor; acte, relații de la alte instituții sau autorități, precum și de la orice alte persoane fizice sau juridice [art. 12 alin. (4) din Regulamentul privind normele pentru efectuarea lucrărilor de inspecție de către Inspecția Judiciară, aprobat prin Hotărârea Plenumului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 1.027/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 802 din 29 noiembrie 2012].

34. Potrivit art. 45 alin. (5) din Legea nr. 317/2004, cu modificările și completările ulterioare, în cazul în care se constată că există indiciile săvârșirii unei abateri disciplinare, inspectorul judiciar dispune, prin rezoluție, începerea cercetării disciplinare, care marchează debutul următoarei faze a procedurii disciplinare, și anume etapa cercetării disciplinare, în care se stabilesc faptele și urmările acestora, împrejurările în care au fost săvârșite, precum și orice alte date concludente din care să se poată aprecia asupra existenței sau inexistenței vinovăției. Ascultarea celui în cauză și verificarea apărărilor judecătorului sau procurorului cercetat sunt obligatorii. Refuzul

judecătorului sau procurorului cercetat de a face declarații ori de a se prezenta la cercetări se constată prin proces-verbal și nu împiedică încheierea cercetării, judecătorul sau procurorul cercetat are dreptul să cunoască toate actele cercetării și să solicite probe în apărare. Procedura disciplinară se derulează cu respectarea garanțiilor procesuale și procedurale prevăzute de Legea nr. 134/2010, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

35. Potrivit art. 45 alin. (4) din același act normativ, dacă, în urma efectuării verificărilor prealabile, se constată că nu există indiciile săvârșirii unei abateri disciplinare, sesizarea se clasează, iar rezultatul se comunică direct persoanei care a formulat sesizarea și persoanei vizate de sesizare. Rezoluția de clasare este supusă confirmării inspectorului-șef. Rezoluția poate fi infirmată, o singură dată, de inspectorul-șef, care poate dispune, prin rezoluție scrisă și motivată, completarea verificărilor.

36. Cu privire la clasarea dispusă de inspectorul judiciar în etapa verificării prealabile referitoare la aspectele semnalate prin sesizare, prin Decizia nr. 815 din 9 decembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 249 din 14 martie 2022, paragraful 14, Curtea a reținut că această soluție nu este nicidecum rezultatul unei aprecieri subiective și arbitrare a inspectorului judiciar. Dimpotrivă, la concluzia inexistenței indiciilor săvârșirii unei abateri disciplinare se ajunge în urma unei analize complexe și serioase. Cum, anterior intrării în vigoare a Legii nr. 234/2018 pentru modificarea și completarea Legii nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, rezoluția de clasare era considerată definitivă și deci exclusă de la controlul judiciar, prin Decizia nr. 397 din 3 iulie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 529 din 16 iulie 2014, Curtea a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că sintagma „*rezoluția de clasare este definitivă*” din cuprinsul art. 47 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 317/2004, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 234/2018, încalcă accesul liber la justiție, drept fundamental consacrat atât de Constituție, cât și de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, partea interesată fiind lipsită de accesul la o instanță judecătorească. În acest sens, Curtea a arătat că, în ipoteza clasării ca urmare a inexistenței indiciilor săvârșirii unei abateri disciplinare, se dispune asupra fondului sesizării, astfel că este absolut necesară asigurarea accesului la justiție prin posibilitatea atacării soluției la instanța judecătorească.

37. Prin aceeași Decizie nr. 815 din 9 decembrie 2021, precitată, paragrafele 16 și 17, Curtea a observat că prin Legea nr. 234/2018 s-a reglementat în mod expres, în art. 451 din Legea nr. 317/2004, posibilitatea de atacare de către persoana care a formulat sesizarea a rezoluției de clasare a sesizării, în ipoteza în care, în urma efectuării verificărilor prealabile, se constată că nu există indiciile săvârșirii unei abateri disciplinare. Prin urmare, rezoluția de clasare pentru lipsa indiciilor săvârșirii unei abateri disciplinare este supusă controlului unei instanțe judecătorești, eliminându-se astfel orice suspiciune cu privire la corectitudinea soluției de clasare dispuse de inspectorul judiciar.

38. Ținând cont de etapele și fazele procedurii disciplinare a magistraților, precum și de rolul Inspecției Judiciare de titular al acțiunii disciplinare a magistraților, Curtea constată că soluția legislativă ce instituie competența Curții de Apel București — Secția de contencios administrativ de a soluționa în primă instanță contestațiile împotriva rezoluțiilor de clasare emise de către Inspecția Judiciară nu contravine dispozițiilor art. 133 și 134 referitoare la rolul constituțional al CSM, prin secțiile sale, de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor.

39. Potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilirea competenței instanțelor judecătorești și a procedurii de judecată este atributul exclusiv al legiuitorului. Faptul că legiuitorul a considerat că soluționarea contestațiilor împotriva rezoluțiilor de clasare emise de către Inspecția Judiciară este de competența Curții de Apel București — Secția de contencios administrativ, iar nu de competența secției corespunzătoare din cadrul CSM nu

contravine rolului constituțional al CSM de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor, deoarece verificarea prealabilă a aspectelor cuprinse în sesizarea disciplinară ține de competența Inspecției Judiciare, în conformitate cu rolul acesteia de titular al acțiunii disciplinare a magistraților, astfel că, potrivit art. 45 alin. (5) din Legea nr. 317/2004, în cazul în care, în urma verificărilor prealabile, se constată că există indiciile săvârșirii unei abateri disciplinare, numai inspectorul judiciar dispune, prin rezoluție, începerea cercetării disciplinare, ca etapă succesivă etapei verificării prealabile din cadrul procedurii disciplinare a magistraților.

40. Or, rolul CSM de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și procurorilor intervine în faza jurisdicțională a procedurii disciplinare, care se desfășoară în fața secțiilor CSM, potrivit dispozițiilor Legii nr. 317/2004 și celor ale Codului de procedură civilă.

41. Prin Legea nr. 234/2018 au fost reglementate expres condițiile de exercitare a dreptului de acces la justiție pentru contestarea rezoluției de clasare a sesizării pentru lipsa indiciilor săvârșirii abaterii disciplinare pretinse, fiind introdus în acest sens un nou articol, art. 45¹, ca urmare a Deciziei nr. 397 din 3 iulie 2014, prin care Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate și a constatat că sintagma „rezoluția de clasare este definitivă” din cuprinsul art. 47 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 317/2004, în forma anterioară intrării în vigoare a Legii nr. 234/2018, încalcă accesul liber la justiție, drept fundamental consacrat atât de Constituție, cât și de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, partea interesată fiind lipsită de accesul la o instanță judecătorească.

42. Totodată, Curtea observă că hotărârea Secției de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București poate fi atacată cu recurs la Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția de contencios administrativ și fiscal, în termen de 15 zile de la comunicare.

43. Prin urmare, toate aceste aspecte reprezintă garanții ale asigurării unui acces liber și efectiv la o instanță judecătorească, în sensul art. 21 din Constituție și al art. 6 din Convenție, și ale asigurării dreptului la un proces echitabil al persoanei care formulează o sesizare în legătură cu abateri disciplinare săvârșite de judecători sau procurori.

44. Cât privește critica referitoare la competența exclusivă a Curții de Apel București de a soluționa contestațiile împotriva rezoluțiilor de clasare emise de către Inspecția Judiciară, Curtea reține că, în ceea ce privește soluția legislativă vizând

competența exclusivă a unei anumite instanțe de soluționare a anumitor cauze, prin Decizia nr. 65 din 16 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 11 mai 2017, paragraful 16, a invocat jurisprudența sa, de exemplu, Decizia nr. 530 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 24 iunie 2009, și Decizia nr. 1.420 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 859 din 6 decembrie 2011, prin care a stabilit că o astfel de reglementare este în consonanță cu Legea fundamentală, deoarece art. 126 alin. (1) și (2) din Constituție statuează că justiția se realizează prin instanțele judecătorești, a căror competență este stabilită numai prin lege. În înțelesul acestei norme constituționale, legiuitorul este singurul abilitat să reglementeze, prin lege, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată, fără alte restricții decât cele rezultate din celelalte prevederi ale Constituției sau din actele normative internaționale prevăzute în art. 20 din Legea fundamentală. Totodată, Curtea a stabilit, de exemplu, prin Decizia nr. 731 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 948 din 22 decembrie 2015, că legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, precum și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, principiul accesului liber la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a tuturor celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și în modalitățile instituite de lege, nicio lege neputând exclude de la exercițiul drepturilor procesuale astfel instituite vreo categorie sau vreun grup social.

45. Având în vedere acestea, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate, ce instituie competența exclusivă a Curții de Apel București de a soluționa contestațiile împotriva rezoluțiilor de clasare emise de către Inspecția Judiciară, nu conțin privilegii sau discriminări în raport cu criteriile egalității în drepturi înscrise în art. 4 din Constituție, fiind aplicabile în mod egal tuturor destinatarilor normei juridice. Totodată, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilirea competenței instanțelor judecătorești și a procedurii de judecată este atributul exclusiv al legiuitorului.

46. Astfel, Curtea constată că soluția stabilită prin dispozițiile legale supuse controlului de constituționalitate se înscrie în marja de apreciere a legiuitorului, în stabilirea competenței instanțelor judecătorești, fără a impieta asupra respectării principiilor și garanțiilor constituționale și fără a genera discriminări pe criterii arbitrare.

47. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată, din oficiu, de Curtea de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal în dosarele nr. 6.005/2/2019 și nr. 924/2/2020 ale acestei instanțe și constată că dispozițiile art. 45¹ alin. (3)-(6) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 31 octombrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind exercitarea, cu caracter temporar,
de către doamna Laura Iftimie a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Agenției Naționale pentru Sport**

Având în vedere propunerea formulată de președintele Agenției Naționale pentru Sport prin Adresa nr. 1.049 din 5 februarie 2025, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/3.515/M.D. din 5 februarie 2025, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 7.575 din 27 februarie 2025,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. f), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Laura Iftimie, șef serviciu, Serviciul resurse umane și salarizare, Direcția juridică, resurse umane și relații internaționale din cadrul aparatului propriu al Agenției Naționale pentru Sport, exercită, cu caracter temporar, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Agenției Naționale pentru Sport pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACUContrasemnează:

p. Secretarul general al Guvernului,
Mihnea-Claudiu Drumea

București, 4 martie 2025.

Nr. 88.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**pentru numirea domnului Irinel-Ioan Stativă
în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat,
al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor
Persoanelor cu Dizabilități**

Având în vedere propunerea Ministerului Muncii, Familiei, Tineretului și Solidarității Sociale formulată prin Adresa nr. 547/S.B.O. din 10 februarie 2025, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/1.186 din 10 februarie 2025 și la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/4.368/M.D. din 12 februarie 2025,

în temeiul art. 4 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 121/2021 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările și completările ulterioare, al art. 1 alin. (2) din Hotărârea Guvernului nr. 234/2022 privind atribuțiile, organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Persoanelor cu Dizabilități, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 29 și art. 31 lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Irinel-Ioan Stativă se numește în funcția de vicepreședinte, cu rang de subsecretar de stat, al Autorității Naționale pentru Protecția Drepturilor Persoanelor cu Dizabilități.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACUContrasemnează:

p. Secretarul general al Guvernului,
Mihnea-Claudiu Drumea

București, 4 martie 2025.

Nr. 89.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detaşare,
de către domnul Romi Mihăescu a funcţiei publice vacante
din categoria înalţilor funcţionari publici de secretar general
al Autorităţii Naţionale pentru Protecţia Drepturilor
Persoanelor cu Dizabilităţi**

Având în vedere propunerea formulată de Ministerul Muncii, Familiei, Tineretului şi Solidarităţii Sociale prin Adresa nr. 576/S.B.O. din 12 februarie 2025, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/1.250 din 12 februarie 2025 şi la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/4.685/M.D. din 17 februarie 2025, şi Adresa Agenţiei Naţionale a Funcţionarilor Publici nr. 6.683 din 3 martie 2025,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. b) şi f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3), art. 510 alin. (1) şi al art. 530 alin. (3) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările şi completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 11 martie 2025, domnul Romi Mihăescu, expert, clasa I, grad profesional superior la Direcţia registrul statistic al întreprinderilor din cadrul Institutului Naţional de Statistică, exercită, cu caracter temporar, prin detaşare, funcţia publică vacantă din categoria înalţilor funcţionari publici de secretar general al Autorităţii Naţionale pentru Protecţia Drepturilor Persoanelor cu Dizabilităţi pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

ION-MARCEL CIOLACU

Contrasemnează:

p. Secretarul general al Guvernului,
Mihnea-Claudiu Drumea

Bucureşti, 4 martie 2025.
Nr. 90.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAŢILOR
